

зы на очи-тѣ: жена, жена! туй е твое-то украшеніе—
туй е украшеніе-то на майкж-тж.—

К. Порфира.—Ами ты не ся ли смѣешь?—Азъ да съмъ, азъ
бы му извадила очи-тѣ съ негѣе-тѣ си.—

К. Смарагда.—Ахъ сестро! Ты не знаешъ какви сж днешни-
тѣ мжже! нѣ не сж криви тѣ, ами онѣзи кокондречи,
кои-то сж напустнали модж-тж и сж трѣгнали да ся
грижѣтъ за просяци-тѣ!—Онзи день проклѣтый-тѣ мжжъ
ми рѣче въ очи-тѣ за едик таквжзи коконяцж: »Боже,
Боже! защо не съмъ былъ честитъ да имамъ таквжзи
жена!—Като ми рѣче тжй, менѣ ми идеше да сяпржс-
иж отъ ядъ, нѣ проклѣтый-тѣ не мареше за нищо и
сѣдна да разказва на дѣчя-та нѣщо като Самоваръ или
Моваръ.—

К. Порфира.—Да не бжде Моралъ!

К. Смарагда.—Да, да, Моралъ!

К. Порфира.—Сестро, Сестро!—Азъ не знамъ на кадѣ ще ся
обжрне свѣтъ-тѣ.—И мой-тѣ мжжъ е таквѣтъ проклѣтъ
като твой-тѣ. [гледа на странж] Нѣ ето че иди кокона
Драгана, чякай да чюемъ какво ще говори тя.—

Позорище 10-то.

Драгана влиза и чете прѣдишни-тѣ.

Драгана [чете безъ да види другы-тѣ], „Цѣль-та на милос-
тиво-то женско дружество е: да подпомага бѣдни-тѣ
безъ разликж на възраст, на вѣрж и народностъ, за-
що-то туй дружество ся основава на любовь-тж“—
[Говори за себе си] Малко думы, нѣ много казвать.—
Боже мой! каквы идеи открывать тѣзи думы въ душж-
тж ми.—Каква бѣхъ вчера, а каква съмъ днесъ!?—До-
вчера азъ мисляхъ че сичко-то щастіе за едик женж
е: да има капелины, малаковы, кокове и панглины за
да ся кычи като маймунж, и днесъ, като прочетохъ тѣ-
зи малко редовце, усѣщамъ съвсѣмъ друго нѣщо.—
[туря си ржжж-тж на сърдце-то] Азъ не знамъ какво